

گزارش کارشناسی

پرونده‌های دیوان عدالت اداری

در خصوص:

ابطال ماده (۱۹) آیین‌نامه انتخاب اعضای هیئت‌های حل

اختلاف و تبصره‌های «۲» و «۳» آن

کد گزارش: ۹۷۰۹۰۷۸

تاریخ انتشار: ۱۳۹۷/۰۹/۱۱

پژوهشکده شورای نگهبان

شناسنامه گزارش

گزارش کارشناسی پرونده‌های دیوان

عدالت اداری

موضوع:

ابطال ماده (۱۹) آیین‌نامه انتخاب اعضای هیئت‌های

حل اختلاف و تبصره‌های «۲» و «۳» آن

تهیه و تنظیم:

علی فتاحی زفرقندی

نظارت:

سیدمجتبی حسینی پور

پژوهشکده شورای نگهبان

شماره گزارش: ۹۷۰۷۰۷۸

تاریخ تنظیم: ۱۳۹۷/۰۹/۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

گزارش کارشناسی پرونده‌های استعلامی دیوان عدالت اداری

(عدم تعیین شروط عدالت، وثاقت و التزام عملی به اسلام برای نمایندگان دولت در هیئت‌های

حل اختلاف)

موضوع شکایت ابطال ماده (۱۹) آیین‌نامه انتخاب اعضای هیئت‌های حل

اختلاف و تبصره‌های «۲» و «۳» آن

شاکي: آقای جلال طالبی طادی

طرف شکایت: وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

جهت مغایرت شرعی: آیه ۱۴۱ سوره مبارکه نساء «لَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا» و حدیث منقول از امام صادق (ع) «اتقوا الحکومه، فان

الحکومه انما هی للامام العادل بالقضاء، العادل فی المسلمین لنبی او وصی نبی»^۱

شماره و تاریخ نامه دیوان: ۲۸۲/۱۹۲۰۸ - ۱۳۹۷/۶/۱۳

مقدمه

ماده (۱۶۰) قانون کار مصوب ۱۳۶۹ در خصوص ترکیب هیئت‌های حل

اختلاف استان مقرر می‌دارد که هیات حل اختلاف استان از سه نفر نماینده

^۱ متن صحیح روایت در کتب روایی شیعه عبارتست از: «اتَّقُوا الْحُكُومَةَ فَإِنَّ الْحُكُومَةَ إِنَّمَا هِيَ لِلْإِمَامِ الْعَالِمِ بِالْقَضَاءِ الْعَادِلِ فِي الْمُسْلِمِينَ لِنَبِيِّ أَوْ وَصِيِّ نَبِيِّ» (کلینی، محمد بن یعقوب بن اسحاق، الکافی، ۸ جلد، تهران: دار الکتب الإسلامیة، چاپ: چهارم، ۱۴۰۷ ق، ج ۷، ص ۴۰۶)

کارگران به انتخاب کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان یا کانون انجمن‌های صنفی کارگران و یا مجمع نمایندگان کارگران و سه نفر نماینده کارفرمایان به انتخاب مدیران واحدهای منطقه و سه نفر نماینده دولت (مدیر کل کار و امور اجتماعی، فرماندار و رییس دادگستری محل و یا نمایندگان آن‌ها) برای مدت ۲ سال تشکیل می‌گردد. از سوی دیگر «آیین‌نامه‌ی انتخاب اعضای هیئت‌های حل اختلاف» در سال ۱۳۸۷ در مقام بیان شرایط و ویژگی‌های نمایندگان کارگران، نمایندگان کارفرمایان و نمایندگان دولت به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی رسیده است. ماده‌ی (۱۹) این آیین‌نامه و تبصره‌های آن^۱ که شرایط نمایندگان دولت را بیان نموده از حیث مغایرت با موازین شرعی مورد شکایت قرار گرفته است.

شرح و بررسی

الف) استدلال‌های شاکه:

۱. بر اساس ماده (۱۹) آیین‌نامه انتخاب اعضای هیئت‌های حل اختلاف، انتخاب نمایندگان دولت در این هیأت، بر اساس ترتیبات ماده (۱۶۰)^۲

^۱ ماده ۱۹- انتخاب نمایندگان دولت در هیات حل اختلاف به همان ترتیبی است که در ماده (۱۶۰) قانون کار جمهوری اسلامی ایران پیش‌بینی شده است.

تبصره ۱- در مواردی که فرماندار و یا رییس دادگستری محل شخصاً نتوانند در هیات حل اختلاف شرکت نمایند لازم است، نماینده فرماندار علاوه بر شرایط مندرج در بندهای (۱) و (۲) ماده (۶)، دارای مدرک تحصیلی حداقل کارشناسی و نماینده رییس دادگستری محل دارای سمت قضایی باشد.

تبصره ۲- در صورت غیبت غیرموجه سه جلسه متوالی یا پنج جلسه متناوب فرماندار و یا رییس دادگستری محل و یا نمایندگان آنان موضوع به مقام مافوق اطلاع داده خواهد شد.

تبصره ۳- چنانچه مدیر کل کار و امور اجتماعی استان شخصاً در هیات حل اختلاف شرکت ننماید، نماینده وی باید همان شرایطی که برای نمایندگان وزارت کار و امور اجتماعی در هیات‌های تشخیص پیش‌بینی شده را حائز باشد.

^۲ ماده (۱۶۰) قانون کار: «هیات حل اختلاف استان از سه نفر نماینده کارگران به انتخاب کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان یا کانون انجمن‌های صنفی کارگران و یا مجمع نمایندگان کارگران و سه نفر نماینده کارفرمایان به

قانون کار انجام می‌پذیرد، در حالی که ضوابط مربوط به نحوه‌ی انتخاب اعضای هیئت‌های حل اختلاف در ماده (۱۶۴)^۱ قانون کار بیان شده است و ماده (۱۶۰) قانون کار صرفاً در مقام بیان تعداد اعضای هیئت‌های حل اختلاف و ترکیب آن‌ها است و اشاره‌ای به ضوابط و شرایط انتخاب اعضای هیئت‌های حل اختلاف ندارد و در عمل هیچ شرطی برای نمایندگان دولت تعیین نشده است.

۲. بر اساس ماده (۱۶۰) قانون کار مدیر کل کار و امور اجتماعی استان یا نماینده‌ی او یکی از نمایندگان دولت در هیئت‌های حل اختلاف هستند. در خصوص ضوابط و شرایط نحوه‌ی انتخاب آن‌ها تبصره «۳» ماده (۱۹) آیین‌نامه انتخاب اعضای هیئت‌های حل اختلاف مقرر می‌دارد که نماینده مدیر کل کار و امور اجتماعی استان باید دارای شرایطی باشد که برای نمایندگان وزارت کار و امور اجتماعی در هیات‌های تشخیص قانون کار پیش‌بینی شده است. این تبصره دارای ایرادات شرعی زیر است:

اولاً؛ ماده (۶) آیین‌نامه انتخاب اعضای هیئت‌های حل اختلاف^۲ و

→

انتخاب مدیران واحدهای منطقه و سه نفر نماینده دولت (مدیر کل کار و امور اجتماعی، فرماندار و رییس دادگستری محل و یا نمایندگان آن‌ها) برای مدت ۲ سال تشکیل می‌گردد. در صورت لزوم و با توجه به میزان کار هیات‌ها، وزارت کار و امور اجتماعی می‌تواند نسبت به تشکیل چند هیات حل اختلاف در سطح استان اقدام نماید.»

۱! ماده (۱۶۴) قانون کار: «مقررات مربوط به انتخاب اعضای هیات‌های تشخیص و حل اختلاف و چگونگی تشکیل جلسات آن‌ها توسط شورای عالی کار تهیه و به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی خواهد رسید.»

۲! ماده (۶) آیین‌نامه انتخاب اعضای هیئت‌های حل اختلاف: «شرایط عضویت نمایندگان کارگران و کارفرمایان در هیات حل اختلاف عبارتند از:

۱- تابعیت جمهوری اسلامی ایران.

۲- داشتن سن حداقل ۳۰ سال تمام.

۳- تاهل.

←

ماده (۷) آیین‌نامه انتخاب اعضای هیئت‌های تشخیص^۱ که در مقام بیان شرایط نمایندگان کارگران و کارفرمایان در هیئت‌های حل اختلاف و شرایط اعضای هیئت‌های تشخیص بوده‌اند با استناد به عدم اشتراط التزام عملی به اسلام، عدالت و وثاقت به‌وسیله‌ی فقهای شورای نگهبان مغایر با موازین اسلامی تشخیص داده شده است.^۲ این در حالی است که در هیچ یک از مواد این مقررہ شرط وثاقت، عدالت و التزام عملی به اسلام برای سایر اعضای هیئت حل اختلاف در نظر گرفته نشده است. بر این اساس به‌طریق اولی باید شرایط مذکور در خصوص مدیرکل کار و امور اجتماعی استان و نماینده‌ی او در نظر گرفته شود.

ثانیا، بر اساس این تبصره نماینده مدیر کل در هیئت حل اختلاف باید شرایط نمایندگان وزرات کار و امور اجتماعی در هیئت تشخیص از

→

۴- داشتن حداقل مدرک کارشناسی و چهار سال سابقه کار تحت شمول قانون کار.

۵- شمول قانون کار جمهوری اسلامی ایران.

۶- آشنایی با قانون کار و مقررات مرتبط با گواهی وزارت کار و امور اجتماعی.»

۱- ماده (۷) آیین‌نامه انتخاب اعضای هیئت‌های تشخیص: «شرایط عضویت اعضای هیئت‌های تشخیص عبارتند از:

۱- تابعیت جمهوری اسلامی ایران.

۲- داشتن سن حداقل ۲۵ سال تمام.

۳- داشتن حداقل مدرک تحصیلی کارشناسی (ترجیحاً حقوق) و یا کاردانی روابط کار برای نمایندگان وزارت کار و امور اجتماعی.

۴- داشتن حداقل مدرک گواهینامه پایان دوره متوسطه و دو سال سابقه کار تحت شمول قانون کار برای نمایندگان کارگران و مدیران صنایع.

۵- آشنایی با قانون کار و مقررات مرتبط با گواهی معاونت روابط کار وزارت کار و امور اجتماعی و موسسه کار و تامین اجتماعی.

۲- نظر شماره ۹۵/۱۰۲/۲۰۰۳ مورخ ۱۳۹۵/۶/۲ که مقرر می‌دارد: «به نظر اکثریت فقهای معظم عدم ذکر شرایط لازم از جمله اسلام، عدالت و وثاقت برای اعضای مذکور در هیئت‌های موضوع ماده (۶) آیین‌نامه انتخاب اعضاء هیئت‌های حل اختلاف و ماده (۷) آیین‌نامه انتخاب اعضاء هیئت‌های تشخیص، مواد مزبور خلاف موازین شرع می‌باشند زیرا اگرچه تصمیمات هیئت‌های، مرقوم قابل شکایت در دیوان عدالت اداری است لکن به جهت این که دیوان رسیدگی ماهیتی نمی‌نماید و ذینفع حق مراجعه به مرجع قضایی را در این خصوص ندارد. علیهذا این مواد خلاف موازین شرع شناخته شدند.»

جمله تابعیت، حداقل ۲۵ سال سن، حداقل مدرک تحصیلی کارشناسی (ترجیحاً حقوق) و یا کاردانی، آشنایی با قانون کار و مقررات مربوطه را داشته باشد. این در حالی است که این ماده به موجب نظر فقهای فقهای شورای نگهبان مغایر با موازین اسلامی اعلام شده و ابطال گردیده است.^۱

۳. بر اساس ذیل تبصره (۱) ماده (۱۹)^۲ نماینده فرماندار علاوه بر تابعیت ایرانی و داشتن حداقل ۲۵ سال سن باید دارای مدرک تحصیلی کارشناسی باشد. بر این اساس التزام عملی به اسلام، عدالت و وثاقت نیز در خصوص نماینده فرماندار شرط نشده است و عدم اشتراط موارد مذکور مغایر با نظریه‌ی فقهای شورای در خصوص ادعای خلاف شرع بودن ماده (۶) آیین نامه انتخاب اعضای هیأت های حل اختلاف مصوب ۱۳۸۷/۹/۲ وزارت کار و امور اجتماعی و ماده (۷) آیین نامه انتخاب اعضای هیأت های تشخیص مصوب ۱۳۸۷/۹/۲ وزارت کار و امور اجتماعی^۳ است.

در نتیجه ماده (۱۹) آیین نامه انتخاب اعضای هیأت های حل اختلاف و تبصره های (۲) و (۳) آن به علت عدم ذکر شرط التزام عملی به اسلام، عدالت و وثاقت برای اعضای هیأت های حل اختلاف مغایر با موازین شرعی است.

۱. نظر شماره ۹۵/۱۰۲/۲۰۰۳ مورخ ۹۵/۶/۲

۲. این تبصره به اشتباه در متن دادخواست تبصره (۲) درج شده است.

۳. نظر شماره ۹۵/۱۰۲/۲۰۰۳ مورخ ۹۵/۶/۲

ب) بررسی موضوع:

بر اساس فصل نهم قانون کار ذیل عنوان «مراجع حل اختلاف»، هیئت‌های تشخیص مذکور در ماده (۱۵۷)^۱ به‌عنوان مرجع رسیدگی به‌همه‌ی اختلافات میان کارگر و کارفرما تعیین شده و رسیدگی به اعتراضات ناشی از آراء هیئت‌های تشخیص در صلاحیت «هیات‌های حل اختلاف» قرار گرفته است.^۲ ماده (۱۶۱) این قانون نیز در مقام بیان ترکیب اعضای هیئت‌های حل اختلاف بر آمده و مقرر می‌دارد که این هیئت‌ها متشکل از ۹ عضو (سه نفر نماینده‌ی کارگران، سه نفر نمایندگان کارفرمایان و سه نفر نماینده دولت) می‌باشد و تعیین مقررات مربوط به انتخاب اعضای هیئت‌های تشخیص و حل اختلاف و چگونگی تشکیل جلسات آن‌ها بر اساس ماده (۱۶۴) قانون کار بر عهده‌ی آیین‌نامه‌های مصوب وزیر کار و امور اجتماعی قرار گرفته است. بر همین اساس «آیین‌نامه انتخاب اعضای هیئت‌های حل اختلاف» در تاریخ ۱۳۸۷/۶/۲ به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی رسیده و در آن ویژگی‌های لازم برای نمایندگان کارگران، کارفرمایان و دولت در هیات‌های حل اختلاف و نحوه‌ی انتخاب آن‌ها تعیین شده است.

^۱ ماده (۱۵۷) قانون کار: «هرگونه اختلاف فردی بین کارفرما و کارگر یا کارآموز که ناشی از اجرای این قانون و سایر مقررات کار، قرارداد کارآموزی، موافقت‌نامه‌های کارگاهی یا پیمان‌های دسته‌جمعی کار باشد، در مرحله اول از طریق سازش مستقیم بین کارفرما و کارگر یا کارآموز و یا نمایندگان آن‌ها در شورای اسلامی کار و در صورتی که شورای اسلامی کار در واحدی نباشد، از طریق انجمن صنفی کارگران و یا نماینده قانونی کارگران و کارفرما حل و فصل خواهد شد و در صورت عدم سازش از طریق هیات‌های تشخیص و حل اختلاف به ترتیب آتی رسیدگی و حل و فصل خواهد شد.»

^۲ ماده (۱۵۹) قانون کار: «رای هیات‌های تشخیص پس از ۱۵ روز از تاریخ ابلاغ آن لازم‌الاجرا می‌گردد و در صورتی که ظرف مدت مذکور یکی از طرفین نسبت به رای مزبور اعتراض داشته باشد اعتراض خود را کتبا به هیات حل اختلاف تقدیم می‌نماید و رای هیات حل اختلاف پس از صدور قطعی و لازم‌الاجرا خواهد بود. نظرات اعضای هیات بایستی در پرونده درج شود.»

مطابق صدر ماده (۱۹) این آئین نامه، انتخاب نمایندگان دولت در هیات حل اختلاف به همان ترتیبی است که در ماده (۱۶۰) قانون کار جمهوری اسلامی ایران پیش‌بینی شده است، بدین صورت که براساس ماده مزبور «مدیر کل کار و امور اجتماعی»، «فرماندار» و «رییس دادگستری محل» و یا نمایندگان این مقامات، به‌عنوان نماینده دولت در هیات خواهند بود. تبصره «۱» ماده (۱۹) نیز مقرر داشته در مواردی که فرماندار و یا رییس دادگستری محل شخصاً نتوانند در هیات حل اختلاف شرکت نمایند، لازم است نماینده فرماندار علاوه بر شرایط مندرج در بندهای «۱» و «۲» ماده (۶)، دارای مدرک تحصیلی حداقل کارشناسی و نماینده رییس دادگستری محل نیز دارای سمت قضایی باشد. همچنین تبصره «۳» ماده مزبور درخصوص عدم امکان حضور مدیر کل کار و امور اجتماعی استان مقرر داشته در صورت عدم امکان حضور شخصی وی، نماینده وی باید همان شرایطی داشته باشد که برای نمایندگان وزارت کار و امور اجتماعی در هیات‌های تشخیص پیش‌بینی شده است.

در مقام تحلیل و بررسی ادعای شاکی پیرامون عدم ذکر شروط التزام عملی به اسلام، عدالت و وثاقت برای عضویت نمایندگان دولت در هیات‌های حل اختلاف باید بیان نمود که:

اولاً، ماده (۱۹) صرفاً در مقام ارجاع نحوه انتخاب نمایندگان دولت است که همان مقامات دولتی و یا نمایندگان آن‌ها می‌باشند و در مقام بیان شرایط اختصاصی نمایندگان دولت نیست. لذا این ماده به خودی خود ایرادی ندارد. چراکه اگر خود مقامات دولتی به‌عنوان نماینده دولت، عضو هیات حل اختلاف باشند، به دلیل اینکه انتصاب این مقامات مطابق تشریفات قانونی بوده است و

عضویت آن‌ها در خود قانون ذکر شده فاقد ایراد است. اما اگر نمایندگان این مقامات به عنوان نماینده دولت، عضو هیأت حل اختلاف باشند، در این صورت شرایط آن‌ها در تبصره «۱» و «۳» این ماده ذکر شده و لذا ایرادی به خود ماده (۱۹) که مربوط به امکان حضور نمایندگان مقامات دولتی است، وجود ندارد.

ثانیاً تبصره «۱» ماده (۱۹) که در مقام بیان شرایط نمایندگان فرماندار و رئیس دادگستری است، اگرچه شرایط این نمایندگان را به بندهای «۱» و «۲» ماده (۶) همین آئین‌نامه ارجاع داده است، لکن باتوجه به ابطال این ماده از سوی دیوان عدالت اداری مستند به نظر فقهای معزز شورای نگهبان مبنی بر مغایرت آن با موازین شرع و همچنین عدم ذکر شرایطی همچون اسلام، عدالت و وثاقت در این تبصره، از حیث مغایرت با شرع محل تأمل می‌باشد. البته شایان ذکر است براساس ذیل همین تبصره، نماینده رییس دادگستری محل باید دارای سمت قضایی باشد و لذا باتوجه به قوانین و لزوم داشتن سمت قضائی برای نماینده رئیس دادگستری، شروطی همچون اسلام، عدالت و وثاقت برای وی مفروض می‌باشد و در نتیجه ایراد عدم ذکر این شروط تنها در خصوص نماینده فرماندار در این تبصره وجود دارد.

ثالثاً ذیل تبصره «۳» ماده (۱۹) نیز اگرچه شرایط نماینده مدیر کل کار و امور اجتماعی را همان شرایطی دانسته است که برای نمایندگان وزارت کار و امور اجتماعی در هیات‌های تشخیص پیش‌بینی شده است و لکن باتوجه به اینکه این شرایط در ماده (۷) «آیین‌نامه انتخاب اعضای هیئت‌های تشخیص» پیش‌بینی شده است و ماده مزبور پیشتر مستند به نظر فقهای معزز شورای نگهبان مبنی بر مغایرت آن با موازین شرع توسط دیوان عدالت اداری ابطال شده است، محل

ایراد به نظر می‌رسد.

شایان ذکر است بر اساس ماده (۱۶۶) قانون کار^۱، آراء صادره از هیئت‌های حل اختلاف قطعی و لازم‌الاجرا است و رسیدگی به آن‌ها در دیوان عدالت اداری به‌عنوان مرجع قضایی مبتنی بر بند «۲» ماده (۱۰) قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۹۲^۲ ورود شکلی و از حیث نقض قوانین و مقررات است و دیوان عدالت اداری ورود ماهوی به موضوع ندارد (به جز تحت شرایط مشخص). پیشتر نیز فقهای شورای نگهبان ماده (۶) «آیین‌نامه انتخاب اعضای هیئت‌های حل اختلاف» و ماده (۷) «آیین‌نامه انتخاب اعضای هیئت‌های تشخیص» را که در مقام بیان شرایط نمایندگان کارگران و کارفرمایان در هیئت‌های حل اختلاف و شرایط اعضای هیئت‌های تشخیص بوده‌اند به علت عدم ذکر شرایط لازم از جمله اسلام، عدالت و وثاقت برای اعضا؛ با این استناد که رسیدگی دیوان عدالت اداری ماهوی نبوده و ذینفع حق مراجعه به مرجع قضایی را در این خصوص ندارد، مغایر با موازین اسلامی تشخیص داده‌اند.

جمع‌بندی

با عنایت به مطالب فوق به نظر می‌رسد که احکام موضوع شکایت در بخشی

^۱ ماده (۱۶۶) قانون کار: « آرای قطعی صادره از طرف مراجع حل اختلاف کار، لازم‌الاجرا بوده و به وسیله اجرای احکام دادگستری به مورد اجرا گذارده خواهد شد. ضوابط مربوط به آن به موجب آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به پیشنهاد وزارتین کار و امور اجتماعی و دادگستری به تصویب هیات وزیران می‌رسد.»

^۲ ماده (۱۰) قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری: «صلاحیت و حدود اختیارات دیوان به قرار زیر است: ...
۲- رسیدگی به اعتراضات و شکایات از آراء و تصمیمات قطعی هیات‌های رسیدگی به تخلفات اداری و کمیسیون‌هایی مانند کمیسیون‌های مالیاتی، هیات حل اختلاف کارگر و کارفرما، کمیسیون موضوع ماده (۱۰۰) قانون شهرداری‌ها منحصرأ از حیث نقض قوانین و مقررات یا مخالفت با آن‌ها»

که صرفاً به عضویت نمایندگان دولت یعنی فرماندار، رئیس دادگستری محل و مدیرکل کار و امور اجتماعی استان در هیأت‌های حل اختلاف اشاره دارد، به دلیل اینکه عضویت این مقامات در این هیأت‌ها مطابق قانون بوده و انتصاب افراد به مقامات موردنظر نیز علی‌الاصول مطابق تشریفات قانونی می‌باشد فاقد ایراد است. اما در خصوص عضویت نمایندگان فرماندار، رئیس دادگستری محل و مدیرکل کار و امور اجتماعی استان در این هیأت‌ها باید گفت از آنجایی که مطابق ذیل تبصره «۱» ماده (۱۹) آئین نامه، نماینده رئیس دادگستری باید واجد سمت قضائی باشد، قاعدتاً شرایط التزام عملی به اسلام، عدالت و وثاقت درخصوص چنین فردی با استناد به قوانین مربوط به انتصاب قضات مفروض می‌باشد. اما درخصوص نمایندگان فرماندار و مدیرکل کار و امور اجتماعی استان باتوجه به توضیحات پیش گفته، شروط مزبور پیش بینی نشده و لذا عدم درج این شروط محل تأمل است.

امام خمینی (ره):

و از شورایی محترم نگهبان می‌خواهم و توصیه می‌کنم، چه در نسل حاضر و
چه در نسل مابقی آینده، که با کمال دقت و قدرت و ظایف اسلامی و ملی خود
رایگان و تحت تأثیر هیچ قدرتی واقع نشوند و از قوانین مخالف با شرع مطهر و
قانون اساسی بدون هیچ ملاحظه‌ای جلو گیری نمایند.

(سخن امام، ج ۲۱، ص ۴۲۲)

بزهشکده شورای نگهبان

تهران، خیابان شهید سپهبد قرنی، کوچه خسرو، پلاک ۱۲